

URSU

ISSN 1731-1047

PAŹDZIERNIK 2019 NR 79

o wspólne dobro

*Z okazji Dnia Edukacji Narodowej
życzymy wszystkim
nauczycielom i pracownikom oświaty,
aby w oczach swych uczniów byli Mistrzami,
których mądrość, cierpliwość i wrażliwość
pozostanie na zawsze we wdzięcznej pamięci,
a jednocześnie aby praca
przynosiła wiele radości i satysfakcji*

*Zarząd i Radni
Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie
oraz Redakcja „Ursusa”*

Świat oczami ekonomisty

Bardzo często w mediach możemy usłyszeć określenia „zdaniem ekonomistów...” czy też „według głównego ekonomisty banku...” itp. Powstaje jednak pytanie, kim są Ci tajemniczy ekonomiści i dlaczego ich opinie, odnoszące się do tych samych kwestii, potrafią być tak diametralnie różne.

Zacznijmy od tego, że pojęcie ekonomista jest kategorią dość szeroką i mieści w sobie całą masę specjalizacji, które w tle mają szeroko rozumianą ekonomię. Osoby te zazwyczaj łączy jednak to, że ukończyły uczelnie ekonomiczne lub studia na kierunkach ekonomicznych. Ważniejsze jest jednak, co ich różni i dlaczego ich opinie bywają tak diametralnie sprzeczne.

Szczególnie często z opiniami różnego rodzaju ekspertów-ekonomistów mamy do czynienia w okresach „gorących politycznie” czyli przed wyborami, czy też w momencie uchwalania budżetu. Wtedy bardzo często przedstawiane są programy gospodarczo-ekonomiczne poszczególnych partii, bądź też krytykowane są programy konkurencji politycznej, jest mnóstwo wyliczeń potwierdzających lub zaprzeczających słowom tego czy innego polityka lub eksperta. Powstaje więc pytanie kto ma rację, a kto się myli, a nawet kto mówi prawdę, a kto kłamie. I tu zaczyna się problem, bo odpowiedź jest dość skomplikowana. Zakładając optymistycznie, wszyscy mogą mieć rację i wszystkie programy doprowadziłyby do sukcesu.

Jak to możliwe? Możliwe, bo do tego samego celu może prowadzić wiele różnych, mniej lub bardziej krętych ścieżek, a poza tym cele mogą się od siebie różnić. Zakładając pesymistycznie, wszyscy się mylą, a więc żadna ze ścieżek nie prowadzi do wyznaczonego celu i wtedy...

Jest też najbardziej oczywista opcja, że jedni się mylą a inni mają rację. I tu pojawia się kolejny problem, bo odpowiedzi na pytanie, który program jest, czy był najlepszy, my jako społeczeństwo możemy nigdy nie poznać. Dzieje się tak, gdyż sprawdzić możemy tylko jeden z programów a tego, czy był on dobry czy też zły, dowiemy się albo w czasie kadencji danego rządu, albo po jej zakończeniu. Cała reszta programów, twierdzeń, koncepcji i zapewnień pozostanie w sferze teorii i nie dowiemy się, czy gdyby rządził ktoś inny, to byłoby lepiej, czy może jeszcze gorzej.

A więc może ktoś kłamie i celowo chce nas wprowadzać w błąd. Oczywiście istnieje taka możliwość, ale bądźmy optymistami i ją pomińmy. Pozostaje więc pytanie, skąd taka mnogość różnych koncepcji i programów i skąd taka pewność osób je prezentujących, że mają rację? Tworząc swoje koncepcje i twierdzenia ekonomiści opierają się na różnego rodzaju modelach i teoriach ekonomicznych za pomocą lub na podstawie których przewidują, czy też może raczej symulują to, co się może stać w przyszłości. Problem w tym,

że teorii, na podstawie których możemy wnioskować, jest mnóstwo, a modele ekonomiczne po pierwsze nie są doskonałe i nie w pełni odzwierciedlają złożoną rzeczywistość, a po drugie są zwykle bardzo nieodporne na czynniki, których nie można było wcześniej przewidzieć. Dodatkowo inaczej problem będą postrzegać zwolennicy teorii liberalnych a zupełnie inaczej konserwatyści.

Tak więc słuchając nas, ekonomistów, proszę zawsze mieć na uwadze, że z naszego punktu widzenia to, co mówimy w danym momencie jest prawdą i potrafimy to logicznie uzasadnić, co nie oznacza, że wszyscy muszą się z nami zgadzać i mieć taką samą opinię. Co ciekawe, za chwilę sami możemy zaprzeczyć swoim wcześniejszym słowom, ponieważ coś się zmieniło lub wydarzyło i już nic nie wygląda tak, jak wcześniej.

I z tym optymistycznym podsumowaniem zostawiam Państwu, zachęcając do posłuchania wszystkich ekspertów ekonomicznych i wybrania tej opcji, która według Państwa jest najlepsza.

Artur Fiks

Rok szkolny 2019/2020

str. 4

Centrum Lokalne Niedźwiadek

str. 4

XI Festiwal Oświatowy

str. 5

Pielgrzym „z dalekiego kraju”

Wiele wydarzeń na przestrzeni naszego życia głęboko zapada nam w pamięć. Są te, które powodują smutek i płacz, ale również takie, które wywołują uśmiech. Przywoływane wydarzenia często są związane z życiem osobistym, rodzinnym, ale są również i te, które dotyczą całych społeczeństw, narodów. Jedno takie wydarzenie miało miejsce 16 października 1978 r., kiedy to kardynałowie rzymskiego kościoła pod natchnieniem Ducha Świętego podczas konklawe wybrali kardynała Karola Wojtyłę – metropolitę krakowskiego na Stolicę Piotrową. Choć od tego wydarzenia minęło 41 lat, jednak nadal wywołuje ono w wielu nostalgię, radość a może i niedowierzanie – jak to się mogło stać? W czerwcu bieżącego roku obchodziliśmy okrągłą 40. rocznicę pierwszej pielgrzymki Jana Pawła II do Polski. Od tego czasu wiele się zmieniło w naszej Ojczyźnie. Nadszedł czas na pewną refleksję. Ile zostało we mnie z nauczania tego Wielkiego Polaka, które kierował do całego Kościoła a tym samym do każdego z nas? Myślę, że to dobry czas na przypomnienie sobie spuścizny, jaką nam po sobie pozostawił Papież Polak. Jego nauczanie jest wciąż ważne i bardzo aktualne. Przez cały pontyfikat (1978-2005) Jan Paweł II napisał 14 encyklik, 15 adhortacji, 12 listów apostolskich. Nie wspomnę już o wygłoszonych katechezach, przemówieniach i homiliach. Odbył wiele pielgrzymek apostolskich, w Polsce gościliśmy Go osiem razy (1978, 1983, 1987, 1991, 1995, 1997, 1999, 2002). Napisał 6 książek; *Nie lękajcie się* (1982); *Przekroczyc próg nadziei* (1994); *Dar i Tajemnica* (1996); *Tryptyk rzymski* (2003) *Wstańcie i chodźmy* (2004) *Pamięć i tożsamość* (2005).

Przed pierwszym udzieleniem błogosławieństwa Urbi et Orbi (16 października 1978 r. godz. 19.20) nowo wybrany Papież skierował parę słów pozdrowień do wiernych, oczekujących na Placu św. Piotra na wynik konklawe. Właśnie wtedy powiedział,

iż do posługi Biskupa Rzymu został wezwany „z dalekiego kraju”. Jego wybór przełamywał trwającą blisko pół tysiąclecia nieprzerwaną tradycję wyboru na Stolicę Piotrową jedynie włoskich kardynałów. Doskonale zdajemy sobie sprawę, że to dzięki temu pontyfikatowi runęła „żelazna kurtyna”, która miała na wieki podzielić Europę. Doświadczenie polskiego Kościoła uzyskało wymiar uniwersalny.

Źródło: PAP

Podczas Mszy św. inaugurującej pontyfikat (22 października) Jan Paweł II swoją homilię rozpoczął od powtórzenia Piotrowego wyznania wiary: „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego” po czym doprowadził do ostatecznej konkluzji „Nie lękajcie się! Chrystus wie, co jest w człowieku. On jeden”. Już w tym fragmencie można się dopatrzeć wielkiej wizji Jana Pawła II, która w rozbudowanej wersji pojawi się w pierwszej jego encyklice *Redemptor hominis* (Odkupiciel człowieka) i *Dives in misericordia* (O Bożym Miłosierdziu). Wizja ta spajac będzie wszystkie późniejsze poczynania Jana Pawła II. Do zagadnień zawartych w pierwszej encyklice napisanej już w 1979 roku wrócimy w następnym numerze gazety.

Paweł Wyrzykiewicz

Mieszkali kiedyś w Ursusie. Mieczysław Nowacki

Mieczysław Nowacki był jednym z pierwszych mieszkańców powstającego osiedla Czechowice. W 1929 r. kupił działkę od Piotra Nyca i wybudował na niej dom. Ulica otrzymała za patrona Tadeusza Kościuszkę. Później, gdy Czechowice rozbudowały się, uznano, że ulica jest zbyt mało reprezentacyjna i naczelnika insurekcji z 1794 r. uhonorowano w innym miejscu osiedla. Starą ul. Kościuski przemianowano na Bolesława Prusa. Dziś jest to ul. Faraona.

Mieczysław Nowacki to bardzo ciekawa postać. Urodził się w 1894r. W 1912 r. wyemigrował do USA, gdzie pracował w fabrykach przemysłu motoryzacyjnego. W 1921 r. General Motors wysłał go do Warszawy. Na początku lat 30. został zatrudniony w firmie Lilpop, Rau i Loewenstein w Warszawie na Woli, produkującej lokomotywy i wagony, która otrzymała koncesję na produkcję amerykańskich samochodów. Był szefem produkcji działu samochodowego. Późną jesienią 1939 r. Niemcy ściągnęli do fabryki 6-osobową luksusową limuzynę, lekko uszkodzoną, marki Buick. Przed wojną należała do prezesa zakładów – Rotwanda. Samochód był

urządzony z przepychem. Miał oszkloną kabinę kierowcy, połączoną telefonem z wnętrzem samochodu, a siedzenia wykładane były safianową skórą. Gen. Ludwig Fischer, który w październiku 1939 r. został gubernatorem dystryktu warszawskiego w Generalnej Guberni, nakazał wyremontować samochód dla siebie.

Zadanie otrzymali dwaj blacharze samochodowi. Przygotowując wóz dla Fischera, za zgodą Nowackiego, postanowili wykorzystać sytuację i nie dokręcili jednej ze śrub w kole. W Wielki Piątek przed Wielkanocą 22 marca 1940 r. samochód odebrał kierowca niemieckiego generała. Następnego dnia Fischer wybrał się do Modlina na inspekcję. Kilkanaście kilometrów przed twierdzą w eleganckim Buicku urwało się jedno z kół po lewej stronie wozu. Samochód raptownie skręcił w bok i wpadł do rowu. Wypadek wyglądał groźnie, ale Fischer wyszedł z niego tylko z lekkimi stłuczeniami. Był to zapewne pierwszy zamach na zniechęconego Niemca. Potem podziemie AK-owskie próbowało go zabić jeszcze kilkakrotnie. Zawsze uchodził z życiem. Sprawiedliwość dopadła Fischera dopiero w 1947 r., gdy polski sąd skazał go na karę śmierci.

Nowacki i dwaj blacharze trafili na Pawiak. 2 maja 1940 r. pierwszym transportem zostali wysłani do obozu w Sachsenhausen. Nowacki przebywał w obozach koncentracyjnych do końca wojny. Do Czechowic wrócił 5 maja 1945 r. Najpierw poprosił znajomą, aby weszła do domu i zapytała o niego. Żona Nowackiego, zalewając się łzami, odparła przybyłej, że mąż od 5 lat jest w obozie koncentracyjnym. Wtedy Nowacki, przypominający szkielet człowieka, otworzył drzwi i wszedł do mieszkania.

Jerzy Domżański

Pracownicy firmy Lilpop Rau i Loewenstein - lato 1939 r. M. Nowacki stoi drugi z prawej.

Mieczysław Nowacki

Nosce te ipsum
Poznaj samego siebie

Z DAWNEJ WARSZAWY

Pieczęć m. Starej Warszawy
z 1459 r. (rysunek Vossberga)

Pałac w Natolinie

Piękny zespół pałacowo-parkowy w Natolinie znajduje się około 3 km na południe od Pałacu Wilanowskiego. Kiedyś miejsce to nazywano Bażantarnią, ponieważ za panowania króla Jana III Sobieskiego, właściciela Wilanowa, prowadzono tu hodowlę bażantów. Nazwa ta przetrwała do początku XIX wieku. Właściciele Wilanowa byli zatem właścicielami Bażantarni.

Kolejny dziedzic Wilanowa, Książę August Czartoryski, wybudował tu w latach 80. XVIII wieku klasycystyczny pałac wg projektu architekta Szymona Bogumiła Zuga. Osuszono podmokły las otaczający cypel skarpy, wybudowano aleję do pałacu oraz kanał odprowadzający wodę. Od strony kanału powstał piękny salon otwarty na

zewnątrz jońską kolumnadą. Dekorację wnętrza pałacu malowidłami powierzono włoskiemu malarzowi Vincenzo Brenna.

Następnym właścicielem Wilanowa był Stanisław Kostka Potocki, który objął tzw. klucz wilanowski w 1799 roku. Bażantarnię przeznaczył na siedzibę swego syna Aleksandra Potockiego, ożenionego z Anną Tyszkiewiczówną. Małżeństwu temu urodziła się w roku 1807 córka Natalia Potocka i wtedy nazwę posiadłości zmieniono na Natolin. Aleksander Potocki przy pomocy znanego architekta Christiana Aignera, przeprowadził wtedy prace nad rozbudową rezydencji i jej otoczenia.

Wybudowano klasycystyczną oficynę (1808), przekształcono park, wzniesiono stajnie i wozownię, powstał wspaniały murowany taras na skraju skarpy za pałacem. Zmieniono dekorację wnętrza, powierzając ją wybitnemu sztukatorowi Wergiliuszowi Baumanowi.

Niestety, w roku 1830 córka Aleksandra, Natalia z Potockich Sanguszkowa, zmarła przy narodzinach pierwszego dziecka.

Architektem zatrudnionym wtedy w Natolinie był Henryk Marconi. W latach 1834-1838 na terenie posiadłości powstało szereg nowych obiektów. Wzniesiono pomnik Natalii Potockiej dłuta Ludwika Kaufmana oraz stylowy most prowadzący do pomnika. Do roku 1945 Natolin należał do dóbr wilanowskich. W czasie powstania warszawskiego 1944 r.

w Natolinie stacjonowały wojska niemieckie, które zdewastowały pałac. Od roku 1945 zespół pałacowo-ogrodowy w Natolinie został przekazany Muzeum Narodowemu w Warszawie. Po przeprowadzeniu remontu pałac przeznaczono na cele reprezentacyjne.

Zdzisław Zajączkowski
Przewodnik warszawski

Zródło: warszawa.fotopolska.eu

Zródło: commons.wikimedia.org

Budynek Szkoły Podstawowej nr 360 zdobywa tytuł „Budowy XXI wieku”

Nasza ursuska inwestycja oświatowa, która powstała w formule „design&build” (odpowiedzialność za projektowanie, organizację i wykonanie) na zlecenie Urzędu Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy zdobywa kolejne nagrody.

Z ogromną przyjemnością informujemy, że 23. edycja Ogólnopolskiego Otwartego Konkursu „Modernizacja Roku & Budowa XXI wieku” zakończyła się sukcesem dla dzielnicy Ursus. Wyróżnienie cieszy tym bardziej, że w tegorocznej edycji konkursu udział wzięło ponad 500 inwestycji z całej Polski. Do ścisłego finału zakwalifikowało się ponad 80, reprezentujących większość regionów Polski. Celem organizowanego od 1996 r. konkursu jest wyłonienie przedsięwzięć budowlanych: modernizacji oraz no-

wych obiektów w przestrzeni urbanistycznej ukończonych w danym roku, wyróżniających się szczególnymi walorami jakościowymi, funkcjonalnymi, urbanistycznymi i estetycznymi. Oddany do użytku 1 września 2018 r. budynek, spełnił wszystkie kryteria konkursu. Ogłoszenie zwycięzców miało miejsce 5 września br. podczas Uroczystej Gali. W uroczystości na Zamku Królewskim wzięli udział Wiesław Krzemień oraz Kazimierz Sternik, zastępcy burmistrza Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy.

Szkoła Podstawowa nr 360 rozpoczęła tworzenie swojej historii rok temu. Obecnie uczy się w niej ponad 850 uczniów. W budynku znajdują się również oddziały zamiejscowe Przedszkola Integracyjnego nr 418. Dzieci z naszej dzielnicy mogą uczyć się w najnowocześniejszym budynku, przystosowanym dla uczniów z niepełnosprawnościami. Przypomnijmy, że Urząd Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy, za tę inwestycję otrzymał również nagrodę w konkursie „Warszawska Inwestycja bez barier” za pełne dostosowanie do potrzeb osób z niepełnosprawnością ruchową publicznej placówki oświatowej o nieintegryjnym profilu.

Wierzmy, że kolejne, planowane inwestycje oświatowe, jakże potrzebne w naszej dzielnicy, sprostają wymaganiom XXI w. To już zadanie dla projektantów, bo jak powiedział Alvar Aalto, jeden z najświetniejszych skandynawskich architektów: „Bóg stworzył papier, by architekci mogli na nim projektować (...)”.

Anna Lewandowska

Omne ignotum pro magnifico
Wszystko, co nieznanne, uchodzi za wielkie

Rok szkolny 2019/2020 w Ursusie

Drugiego września przedszkola i szkoły rozpoczęły nowy rok szkolny. Nie ma już gimnazjów. W wyniku zmian spowodowanych wprowadzeniem reformy edukacji, w szkołach ponadpodstawowych spotkały się dwa roczniki. Absolwenci szkół gimnazjalnych i ósmych klas szkół podstawowych z niepokojem dokonywali aplikacji do szkół średnich i branżowych.

W dzielnicy Ursus stało się normą rozwiązywanie problemów znacznie wcześniej, niż ich powstawanie. Tak też było i w tym przypadku. Przypomnę, że postanowiliśmy opracować i wdrożyć plan, polegający na przygotowaniu liceum i zespołu szkół do przyjęcia odpowiednio ośmiu i szesnastu oddziałów klas pierwszych. W technikum otworzyliśmy czternaście klas i dwie w szkole branżowej. W budynku oświatowym przy ulicy Dzieci Warszawy 42 wyremontowaliśmy dodatkowe pomieszczenie dla potrzeb tych placówek oświatowych. Dyrektorzy zadbali o kadre nauczycielską. Przeprowadziliśmy wiele spotkań i konsultacji w celu opracowania najlepszych rozwiązań. Wszystkie te działania przyniosły pozytywny skutek. Niektórzy rodzice narzekają na dużą liczebność klas pierwszych, jednak

powinni zadać sobie pytanie, czy system elektroniczny, przy mniejszej ilości uczniów w klasie, na pewno przydzieliłby miejsce dla ich dzieci.

Zarząd i Rada dzielnicy Ursus mieli do rozwiązania nie tylko ten problem. W majowym naborze ponad czterysta dzieci nie zdołało się zakwalifikować do ursuskich przedszkoli i zerówek. Ten problem, dzięki dyrektorom placówek, także został rozwiązany. Wszystkie nasze dzieci znalazły miejsce w przedszkolach i szkołach.

Dzięki decyzji o budowie i rozbudowie naszych placówek oświatowych, mogliśmy ze spokojem umieścić dzieci w przedszkolach i szkołach. W okresie wakacyjnym Zarząd dzielnicy Ursus dokonał szeregu remontów w obiektach oświatowych. Każdego roku w Ursusie przybywa nowych mieszkańców, z czego jesteśmy bardzo zadowoleni, ale to także wyzwanie dla nas. Edukacja zawsze była i jest jednym z priorytetowych zadań dla Zarządu i Rady Dzielnicy.

Wiesław Krzemień
Zastępca Burmistrza
Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy

Centrum Lokalne „Niedźwiadek”

Warszawskie Centrum Lokalne Niedźwiadek nabiera rozpędu. To wspaniała wiadomość dla naszych mieszkańców, którzy jako jedni z pierwszych w Warszawie skorzystają z planów ożywienia terenów lokalnych. W ramach projektu ogólnomiejskiego ma powstać 10 centrów lokalnych w mieście st. Warszawa. Dzielnica Ursus jest zdecydowanym liderem w realizacji tej inwestycji. Miejsce na centrum zgłosiły organizacje pozarządowe w porozumieniu z komisją konkursową, a po konsultacjach społecznych przeprowadzonych z mieszkańcami,

Radni Dzielnicy zatwierdzili projekt naszego centrum lokalnego. Inwestycja jest realizowana ze środków m.st. Warszawy. Zarząd Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy podpisał umowę na realizację I etapu Centrum Lokalnego „Niedźwiadek”, a za kilka tygodni podpisze

umowę na II etap, po rozstrzygniętym konkursie przetargowym. Zakres prac obejmie gruntowną modernizację i przebudowę placu zabaw „Hasanka” – I etap i terenu rekreacyjno-sportowego - II etap. W ramach I etapu, jeden z największych placów zabaw w Warszawie „Hasanka” przejdzie gruntowne zmiany. W miejscu istniejącej fontanny powstanie mały, wodny plac zabaw dla dzieci. Z terenu Hasanki zniknie boisko do koszykówki, a w jego miejscu pojawi się trawiasta polana do zabaw. Kompleks boisk sportowych powstanie w drugiej części realizacji inwestycji, na sąsiadującym z placem zabaw terenie. „Hasanka” zyska dodatkową pergolę usytuowaną w centralnej części obiektu. Dzięki temu powstanie miejsce odpoczynku dla opiekunów dzieci. Dla wygody użytkowników zostanie wyznaczone kolejne wejście do obiektu. Nowa brama znajdzie się od strony pawilonów handlowych. Na powierzchni całego obiektu zostanie wymieniona nawierzchnia bezpieczna, to blisko 2 tys. metrów kwadratowych. Modernizacji zostaną poddane także instalacje obiektu - sieć kanalizacji deszczowej i oświetlenie. W ramach II etapu zostaną wykonane boiska wielofunkcyjne i zaplecze parkingowe dla całej inwestycji. Prace I etapu mają zakończyć się do końca maja 2020 roku. Koszt realizacji I etapu to 2 937 000 zł brutto, natomiast II etap to koszt 6 768 802,35 zł. W ramach kolejnych etapów projektu będą realizowane modernizacje m.in. Parku Hassów i muszli koncertowej.

Kazimierz Sternik
Zastępca Burmistrza
Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy

Obchody rocznic patriotycznych w Ursusie

- **11 listopada (poniedziałek)** – Święto Niepodległości.
godz. 10.30 – pomnik ul. Cierlicka – przemówienie burmistrza, modlitwa, złożenie kwiatów.
godz. 11.00 – Msza św. w intencji Ojczyzny oraz koncert patriotyczny – Kościół św. Józefa Oblubieńca NMP przy ul. K. Sosnkowskiego 34.
- **6 grudnia (piątek)** – Zapalenie Pierwszej Świeczki na Choince przed Urzędem Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy
godz. 18.00 – Koncert „Mali Maleńkiemu” w wykonaniu zespołu „Young Ursus Voices” – Ośrodek Kultury „Arsus”, ul. Traktorzystów 14
- **13 grudnia (piątek)** – 38. rocznica ogłoszenia stanu wojennego. Uroczystość przy pomniku, Plac Czerwca 1976 Roku.

Opr. Bogusław Łopuszyński
Przewodniczący Zespołu Opiekunów Pamięci Armii Krajowej

Omnia mea mecum porto
Cały swój majątek niosę ze sobą

XI Festiwal Oświatowy w Ursusie

W sobotę 21 września odbyły się kolejne prezentacje przedszkoli i szkół dzielnicy Ursus. Po dziesięciu latach doświadczeń festiwal wzbogacano o nowe formy uatrakcyjniania nauki. I tak odbył się Festiwal Nauki Szkół i Przedszkoli dzielnicy Ursus. W Parku Czechowskim swoje stanowiska rozstawiło Centrum Nauki Kopernik, AWF Warszawa i Biblioteka Publiczna Dzielnicy Ursus. Nasze ursuskie rodziny ustawiały się w kolejkach do Planetarium, stoiska z robotyką, kuchnią molekularną i doświadczeniami chemicznymi i fizycznymi. Mając takie sąsiedztwo przedszkola i szkoły oraz Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna sprostały konkurencji ww. placówek naukowych i również przygotowały wiele ciekawych propozycji. Dzieci i młodzież świetnie się sprawdzili w roli prezenterów przygotowanych przez placówkę zagadnień. Nie zabrakło też Domu Kultury „Portiernia” wraz z „Izbą Tożsamości Ursusa”. Wszystkie stoiska były oblegane przez licznie zebranych mieszkańców. W muszli koncertowej odbywały się występy utalentowanych uczniów naszych szkół. A gwiazdą wieczoru był Zespół 4 DREAMRS. I choć niebo było częściowo zasłane chmurami to w parku było rodzinnie, radośnie i gwarno.

Wanda Kopcińska

Uczniowie szkół o ochronie prywatności – w Senacie RP

W październiku rozpoczęła się X jubileuszowa edycja ogólnopolskiego programu edukacyjnego „Twoje dane – Twoja sprawa”. Jako wieloletni koordynator tego programu miałam już okazję informować czytelników naszego kwartalnika o podejmowanych inicjatywach i sukcesach odnoszonych przez szkoły dzielnicy Ursus. Uważam jednak, że w przypadku programu TDTS nie o sukcesy chodzi, a przede wszystkim o edukację i kształtowanie właściwych postaw od najmłodszych lat.

Do udziału w dwudniowym szkoleniu, które dla nauczycieli z całej Polski odbyło się w Senacie RP, Urząd Ochrony Danych Osobowych zaprosił przedstawicieli dwóch ursuskich szkół: Technikum nr 8 im. Jana Karłowicza i Szkoły Podstawowej nr 360. Jestem

niezmiernie dumna z sukcesów, które wspólnie odnosimy. Dziękuję za zaangażowanie wszystkim nauczycielom, również tym, którzy włączyli się w realizowany przez Szkołę Podstawową nr 360, wspólnie z OK „Arsus” innowacyjny projekt „Nasze Wybory”. Efektem końcowym projektu było wydanie publikacji, książki z pracami literackimi uczniów szkół Dzielnicy Ursus. Tematem przewodnim była ochrona prywatności i wizerunku. Organizatorzy SP nr 360 za tę innowację otrzymali w IX edycji II miejsce w Polsce.

W pierwszym dniu szkolenia w gronie prelegentów znalazła się Pani Edyta Gawlicka, Dyrektor SP360, która w wystąpieniu zwróciła uwagę na znaczenie ochrony danych osobowych w szkole. Podkreśliła jak ważna jest realizacja tego rodzaju programów oraz jakie działania może podejmować szkoła, aby wspierać uczniów i przygotować ich do bezpiecznego życia w świecie technologii i internetu.

W drugim dniu szkolenia miałam przyjemność omówić zadania i rolę koordynatora. Do wspólnego wystąpienia zaprosiłam uczniów, ponieważ uważam, że to właśnie oni stanowią najważniejsze ogniwo programu TDTS. Szkołę Podstawową nr 360 reprezentowały Asia i Jagoda, uczennice klasy szóstej, które zachwyciły obecnych na szkoleniu koordynatorów z całej Polski. Słowa uznania po naszym wystąpieniu przekonują, że zadanie wykonaliśmy bardzo dobrze.

Do programu dołączyły kolejne szkoły z Dzielnicy Ursus. Możemy być pewni, że przed uczniami wiele ciekawych i kreatywnych wydarzeń. Przed koordynatorami natomiast wiele pracy, ale jak powiedział Pablo Picasso „Inspiracja istnieje, ale musi Cię zastać przy pracy”.

Anna Lewandowska

Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt
Wszystko mi wolno, ale nie wszystko przynosi korzyść

Listopad – smutny ale niezwykle ważny w naszej historii

11 listopada, nieco ponad tydzień po Świecie Wszystkich Świętych, dniu zadusznym, obchodzimy Dzień Odzyskania Niepodległości. Burzliwa historia naszego kraju wyzwała w nas, Polakach zawsze bardzo silne emocje związane z tym świętem. Dzisiaj wolni, szczęśliwi, pamiętamy jednak słowa Świętego Jana Pawła II, że wolność nie jest dana raz na zawsze, ale trzeba ją stale zdobywać na nowo.

W kontekście tych wielkich świąt przypadających w listopadzie warto przypomnieć historię orderu „Virtuti Militari”. Jest to odznaczenie szczególne i niezwykle. Jest najstarszym i najwyższym polskim odznaczeniem bojowym ustanowionym przez króla Stanisława Augusta 22 czerwca 1792 r. Pomysłodawcą stworzenia odznaczenia był bratanek króla, książę Józef Poniatowski.

Od końca XVIII w. przez okres rozbiorów, Księstwa Warszawskiego, Królestwa Polskiego aż do czasów II i III Rzeczypospolitej - na każdym z etapów polskiej walki o niepodległość, w powstaniach: kościuszkowskim, listopadowym, styczniowym, wielkopolskim i trzech śląskich, na frontach wojen napoleońskich czy obydwu światowych, Order Virtuti Militari nadawany był bohaterom narodowych zrywów.

Odmiany orderu były przyznane za szczególne zasługi na polu bitwy, zawsze związane z niezwykłym bohaterstwem. Okres Insurekcji Kościuszkowskiej nie był najpomyślniejszy dla niedawno ustanowionego odznaczenia - Kościuszko, naczelnik Narodowych Sił Zbrojnych, nie przyjął przesłanych przez Stanisława Augusta 130 medali Virtuti Militari. Było to prawdopodobnie konsekwencją braku zrozumienia opinii publicznej dla przystąpienia króla do Targowicy i niechęci do rozdawania orderu kojarzonego ze Stanisławem Augustem.

Kiedy wybuchło powstanie listopadowe, wznowiono przyznanie orderu, który uchwałą Sejmu z 19 lutego 1831 r. otrzymał nazwę: Order Virtuti Militari. Po odzyskaniu niepodległości, w listopadzie 1918 r., Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej na mocy ustawy z 1 sierpnia 1919 r. przywrócił order nadając mu nazwę Orderu Wojennego Virtuti Militari.

To zaszczytne odznaczenie przyznawano dekretem Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego na wniosek Kapituły Tymczasowej Orderu, która powołana została 1 stycznia 1920 r. W II RP nadano łącznie 8389 Orderów Wojennych Virtuti Militari, w tym

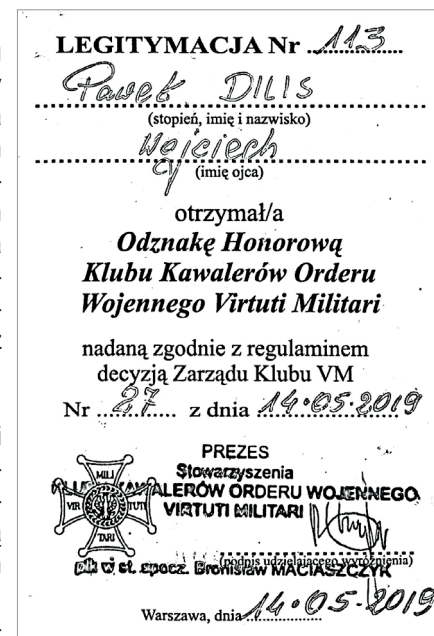
również cudzoziemcom. Bohaterska obrona kraju podczas wybuchu II wojny światowej w 1939 r. była asumptem dla kolejnych odznaczeń. Pierwsza oficjalna dekoracja w Polskich Siłach Zbrojnych odbyła się na terenie Wysp Brytyjskich, odznaczenie nadawano żołnierzom PSZ oraz Związku Walki Zbrojnej, a następnie Armii Krajowej. Wyróżnianie leżało w gestii Naczelnego Wodza. Zakończenie akcji odznaczeniowej za II wojnę światową dla Polskich Sił Zbrojnych nastąpiło 1 grudnia 1947 r.

W kraju prawo do nadawania orderu szybko przyznali sobie komuniści. Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego dekretem z 22 grudnia 1944 r. anektował Krzyż Virtuti Militari do systemu orderowego komunistycznej Polski. Po zmianach ustrojowych, w 1992 r. orderowi przywrócono pierwotny wygląd z okresu II Rzeczypospolitej. Ponownie nadano mu nazwę Orderu Wojennego Virtuti Militari i powołano Kapitułę Orderu Wojennego Virtuti Militari. W zależności od kategorii (klasy) orderu, przyznawano Krzyże: Wielki, Komandorski, Kawalerski, Złoty i Srebrny.

Do tej pory najważniejszym polskim orderem wojskowym odznaczono ok. 26 tys. osób - zarówno Polaków, jak i obcokrajowców. Zgodnie z obowiązującymi dziś zasadami odznaczania orderów, krzyże VM mogą być przyznawane podczas wojny lub maksymalnie pięć lat po jej zakończeniu.

Obecni członkowie Klubu Dam i Kawalerów orderu Virtuti Militari, to osoby ze średnią wieku ok 90 lat. Klub przyznaje swoje odznaczenia honorowe. Z ciekawostek warto wymienić, że 14 maja br. Prezes Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie Paweł Dilis otrzymał odznaczenie jako wyraz uznania za służbę sprawowania opieki medycznej nad emerytami wojskowymi, w tym członkami Klubu Orderu Virtuti Militari. Serdecznie gratulujemy.

Redakcja

Festiwal Oświatowy ze Szkołą Podstawową nr 14

21 września w Parku Czechowickim odbył się XI Festiwal Oświatowy zorganizowany przez Dzielnicę Ursus. W pikniku naukowym uczestniczyli przedstawiciele wszystkich szkół i placówek oświatowych naszej dzielnicy. Szkołą Podstawową nr 14 reprezentowało liczne grono uczniów wraz z nauczycielami i rodzicami, dzięki którym udało się przedstawić ciekawe pokazy naukowe, eksperymenty chemiczne, fizyczne i geograficzne. W namiocie SP 14 można było przeżyć przygodę z wodą, powietrzem i magnetyzmem, eksperymenty z cieczą nienewtonowską, wąż Faraona, czarny proch, reakcje jodu i glinu, tajemnice PH, błędne ognie, tajemnice powstawania tornado i wybuchy wulkanów. To tylko niektóre z atrakcji naukowych, jakich można było doświadczyć na pikniku naukowym. W namiocie SP 14 propagowano również zdrowe odżywianie – kosz pełen owoców i warzyw kusił kolorowymi barwami, zachęcając dzieci, młodzież i dorosłych do sięgnięcia po porcję zdrowia.

W imieniu Szkoły Podstawowej nr 14 serdecznie dziękujemy wszystkim zaangażowanym uczniom, rodzicom i nauczycielom za pomoc w organizacji pikniku a Radzie i Zarządowi Dzielnicy Ursus oraz Wydziałowi Oświaty za tak cenną inicjatywę i propagowanie nauki. Z niecierpliwością czekamy na kolejny Festiwal Oświatowy i już dziś zapraszamy do namiotu Szkoły Podstawowej nr 14.

Lucyna Pytlewska

*Per aspera ad astra
Przez trudy do gwiazd*

IX Światowy Dzień Tabliczki Mnożenia

W tym roku szkolnym, podobnie jak w ubiegłym, Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 14 uczestniczyła w IX Światowym Dniu Tabliczki Mnożenia. Głównym organizatorem akcji było Wydawnictwo Karty Grabowskiego ze Szczecinka. Nasza szkoła znalazła się w gronie lokalnych organizatorów z kraju i zagranicy. Koordynatorami akcji były panie Kamila Dębska i Kinga Frankiewicz. Honorowy patronat objęła pani dyrektor Aldona Kalińska.

Dnia 4 października 2019 r. sześć komisji egzaminacyjnych sprawdzało wiedzę z zakresu tabliczki mnożenia. Do grona organizatorów dołączył już po raz kolejny Samorząd Uczniowski wraz z opiekunem Samorządu panią Jolantą Zielińską-Koszewską. Innowacją bieżącej edycji było wspólne tworzenie plakatu – matematycznej sowy. Plakat i tablice informacyjne dot. Światowego Dnia Tabliczki Mnożenia powstały dzięki pani Lidii Rusak.

Sprawdzaliśmy opanowanie umiejętności szybkiego pamięciowego mnożenia. Poziom trudności specjalnych zestawów zadań wzrastał zgodnie z poziomem klas.

Każdy uczestnik zabawy losował zestaw. Uczeń, który poprawnie rozwiązał wylosowany zestaw otrzymywał certyfikat Eksperta Tabliczki Mnożenia, upominek oraz piórko. Z piór w czasie trwania akcji powstał plakat matematycznej sowy.

Komisje egzaminacyjne mogły działać dzięki zaangażowaniu Egzaminatorów - Nauczycieli, którzy przygotowali i nadzorowali egzaminy. Do grona egzaminatorów należeli: Anna Kużawska, Jadwiga Strzelecka-Włodarz, Wioletta Polak, Jolanta Zielińska-Koszewska, Monika Kurowska, Kamila Dębska, Halina Kawa, Elżbieta Trawczyńska i Kinga Frankiewicz. Główną rolę w komisjach odgrywali jednak Asystenci - Uczniowie dla których tabliczka mnożenia nie stanowi najmniejszego problemu. To oni egzaminowali i wręczali Certyfikaty Ekspertów Tabliczki Mnożenia.

Do grona asystentów należeli: Zuzanna Skłodowska, Anna Kochańska, Michalina Zub, Maciej Zieliński, Jarosław Gardyszewski, Weronika Dzierżanowska, Maja Wanellik, Dominika Szytk, Alicja Ulanowska, Łukasz Parwani, Martyna Cieślik, Aleksandra Bartosik, Agnieszka Grzegorzczak, Aleksandra Wójcik, Lidia Bargieł, Jakub Pietrzela, Szymon Kucharski, Oliwia Dmochowska, Zofia Motyl, Bip Quang. Dzięki ich pracy aż 582 osoby przystąpiły do egzaminu. Certyfikaty Eksperta Tabliczki Mnożenia uzyskało 313 osób. Akcja cieszyła się dużym zainteresowaniem naszych uczniów. Upominki i nagrody ufundowała Rada Rodziców.

Kinga Frankiewicz

Bogata oferta zajęć pozalekcyjnych DK „Miś”

Szybko minęły wakacje, nawet pierwszy miesiąc nauki mamy już za sobą. Oceny, sprawdziany, nowe przyjaźnie to już codzienność. W rozpoczętym roku szkolnym warto nadal rozwijać swoje pasje, zainteresowania i hobby. Wszystkich chętnych - dzieci, młodzież, dorosłych, jak również seniorów zapraszamy do udziału z zajęciami prowadzonymi w Domu Kultury „Miś”. U nas można śpiewać, tańczyć, grać na instrumentach, malować, bawić się w teatr, uczyć się języków obcych. Pomagamy jednocześnie dbać o kondycję fizyczną na zajęciach sportowych. Organizujemy wystawy, podczas których prezentujemy malarstwo, grafikę oraz fotografię zarówno profesjonalnych twórców, jak i artystów amatorów. Zapraszamy również do udziału w Przeglądzie Piosenki Polskiej „Kocham Cię Ojczyzno”, konkursie plastycznym „Najpiękniejsza palma wielkanocna” oraz w Przeglądzie Piosenki Dziecięcej, który organizujemy z Przedszkołem „Niezapominajka” nr 219. Atmosfera w naszym Domu Kultury sprzyja realizacji marzeń i pasji.

Każdy znajdzie coś dla siebie. Bogata oferta amatorskich zespołów artystycznych pomaga w rozwijaniu talentów wokalnych w zespołach

„Wesołe nutki” oraz „Swing”, tanecznych w dziecięcym zespole „Prymka”, grupie kabaretowej „Misiaki” dla osób 50+; zespole wokalnoinstrumentalnym „Wesoła Chata”. Oferta edukacji kulturalnej to: „Skaczące maluchy” – zajęcia rytmiki; „Mała akademia plastyczna” – plastyka dla najmłodszych; „W kręgu sztuki plastycznej” – pracownia plastyczna. Ponadto nauka gry na gitarze, pianinie, keyboardzie; warsztaty fotograficzne połączone z obróbką cyfrową zdjęć jak również warsztaty kulinarne dla dzieci i dorosłych. Studio wokalne oraz warsztaty teatralne „Najmłodszy aktorzy” pozwalają odkryć swój talent wokalnokabaretowy. Od września br. można również zapoznać się z tajnikami programowania oraz drukowania w technice 3D. „W zdrowym ciele zdrowy duch” – to, w jakiej jesteś kondycji fizycznej, ma ogromny wpływ na nasze samopoczucie. Dlatego oferujemy również zajęcia sportowe. Zapraszamy na fitness, karate dla dzieci, zumbę dla dzieci i młodzieży, jak również na gimnastykę geriatryczną.

Szczegółowe informacje można uzyskać pod nr telefonu 22 667 92 18 lub na stronie internetowej www.mis.arsus.pl. Serdecznie zapraszamy na zajęcia, ilość miejsc jest niestety ograniczona.

Krzysztof Majkowski

IKA POLAND

DOJO KARATE WARSZAWA

SEZON 2019/2020

Zapisy: 695 246 000

DK „Miś”, Warszawa ul. Traktorzystów 20

www.karate-do.net.pl

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Program Ośrodka Kultury „Arsus”

- Koncert śpiewającej rodziny Kaczmarek z okazji Narodowego Święta Niepodległości: I.Kaczmarek – sopran, P.Kaczmarek – tenor, A.Kaczmarek – tenor, W. Kaczmarek – bas, baryton (8.11, g. 19.00, bilety 65 zł i 60 zł),
- Wernisaż wystawy malarstwa Grażyny Kostawskiej i Piotra Szalkowskiego „Od Naczelnika do Naczelnika” (9.11, g. 17.00 – galeria „Ad-Hoc”),
- Bajka dla dzieci „Czerwony Kapturek” (10.11, g. 12.30, bilety 10 zł),
- Koncert Finałowy Festiwalu „Muzyczna Jesień” z udziałem laureatów. Reż. Anna Kaluźna – (18.11, g. 18.00),
- Koncert Finałowy 2. Festiwalu Pieśni Patriotycznej „Ojczyzna mnie wola” (22.11, g. 18.00),
- Kabaret NOWAKI w programie „Za granicą żartu” (29. 11, g. 17.30, 20.30, bilety 70 zł, 60 zł, 55 zł),
- 6. Festiwal Poezji im. Zbigniewa Jerzyny (11.12, g. 17.00),
- Koncert Teresy Werner – Przedświąteczna Gala (13.12, g. 18.00, bilety 90 zł, 70 zł).

Sprzedż i rezerwacja biletów w dniach: pon., śr., pt. w godz. 10.00-14.00; wt., czw. w godz. 15.00-19.00; tel. 22 478 39 36

Ośrodek Kultury „Arsus”; ul. Traktorzystów 14; www.biletyna.pl; tel. 22 478 39 36

dyr Bogusław Łopuszyński

XXIII KONCERT RODZINA JEDNOŚCIĄ

17.11.2019 / 15⁰⁰

Sala widowiskowa OK „ARSUS”
Wstęp wolny. (bezpłatne wejściówki do odbioru w kasie O.K. ARSUS lub na www.biletyna.pl)

Dom Kultury „Miś” Ośrodek Kultury „Arsus” w Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy, ul. Traktorzystów 20, 02-495 Warszawa

**Nina
Nowak**

ŚPIEW

Najpiękniejsze arie
operowe i operetkowe

patronat:
BOGUSŁAW ŁOPUSZYŃSKI
Dyrektor Ośrodka Kultury ARSUS
w Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy

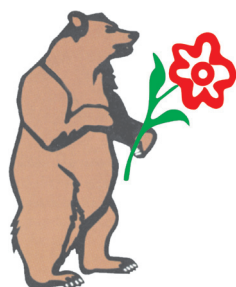
DARIUSZ PASTOR
Przewodniczący Rady Dzielnicy
Ursus m. st. Warszawy

BOGDAN OLESIŃSKI
Sumarż Dzielnicy Ursus
m. st. Warszawy

**DOM
KULTURY
MIŚ**

tel: 22 667 92 18 • e-mail: domkultury@op.pl
www.mis.arsus.pl • www.facebook.com/domkultury.mis

URSUS

Wydawca: Stowarzyszenie Obywatelskie w Ursusie
Redaktor naczelny: Paweł Wyrzykiewicz, tel. 601 916 416
Redakcja: Wanda Kopcińska, Anna Lewandowska, Bogusław Łopuszyński, Zdzisław Zajączkowski
Korekta tekstów: dr Dominika Wyrzykiewicz
Adres redakcji: Traktorzystów 26, 02-495 Warszawa
e-mail: gazetaursus@soursus.pl; www.soursus.pl

Stowarzyszenie Obywatelskie
służy od 27 lat
Mieszkańcom Ursusa

www.facebook.com/sowursusie